

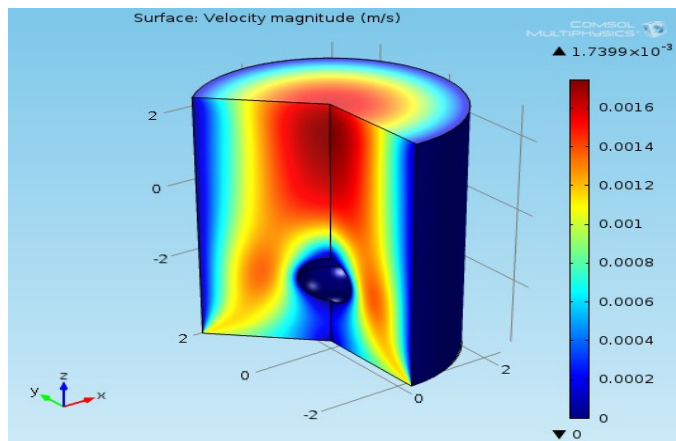
Introducing Comsol

Ali Najafi, Physics Department, University of Zanjan,

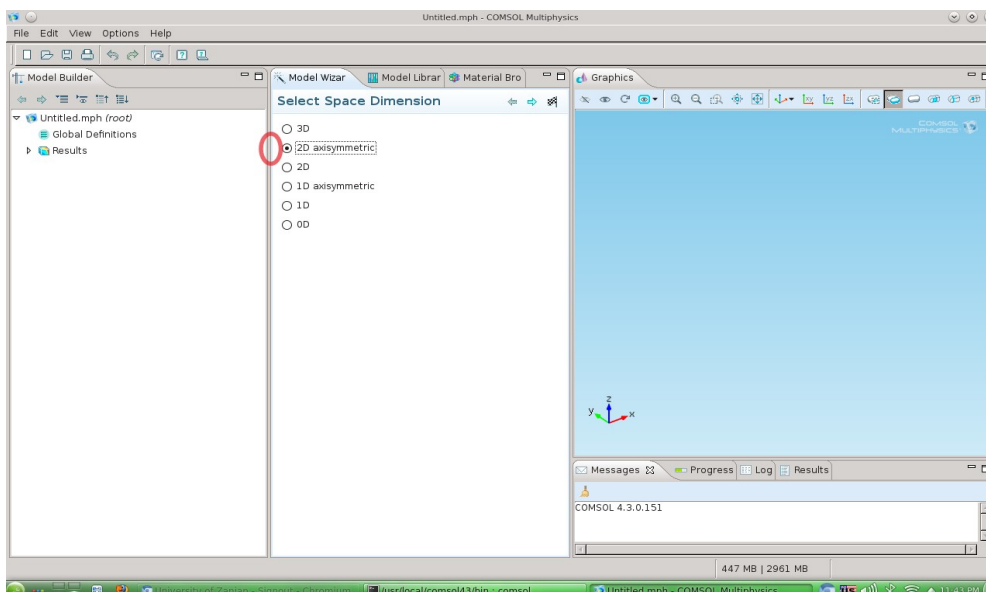
آموزش مقدماتی با نرم افزار کامسال

این نرم افزار تحقیقاتی قادر است تا مسایل شاخه های مختلفی از علوم و مهندسی را بصورت عددی حل کند. مسایل مربوط به مهندسی برق، مکانیک شاره ها، مکانیک محیط های الاستیک، مسایل اکوستیک، امواج الکترومغناطیسی در ناحیه های مرزدار، محیط های پلازما، انتقال جرم، انتقال حرارت، تلاطم، دیفیوژن همگی از قابلیت های این نرم افزار است. امکان مطالعه ی مسایل ترکیبی (مثل مساله ی دیفیوژن که با معادلات شارشی جفت می شود) نیز به سهولت در این برنامه وجود دارد.

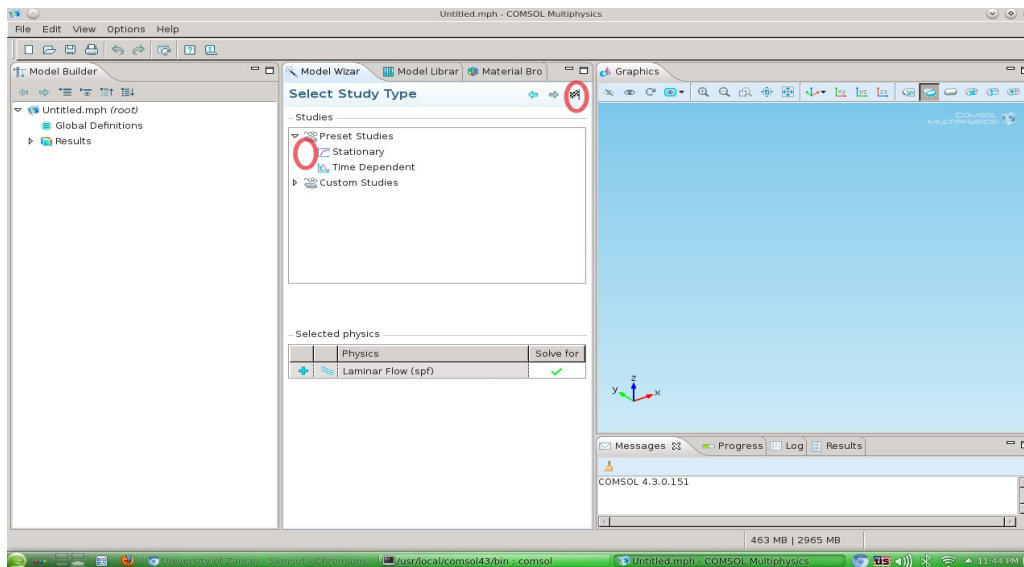
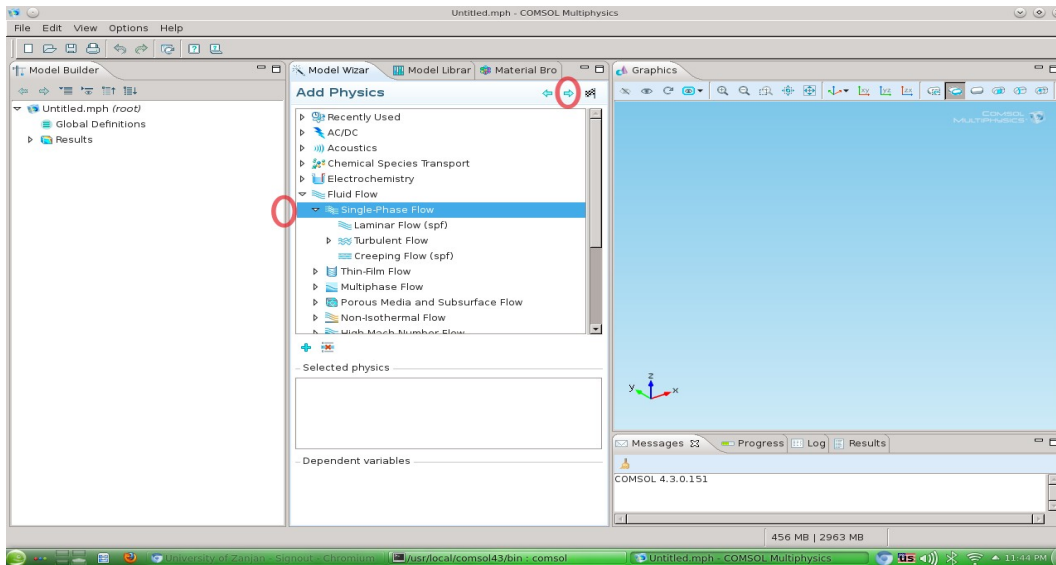
در اینجا سعی می کنیم ابتدا به یک مساله ی شارش پردازیم. مساله عبارتست از شارش درون یک استوانه ی صلب. این جریان از یک سو وارد و از دیگر سوی استوانه خارج می شود. یک کره ی صلب که روی محور استوانه قرار دارد، جلوی جریان را می گیرد. نتیجه ی نهایی در شکل زیر دیده می شود. اندازه ی سرعت بر حسب رنگ ها نمایش داده شده است.

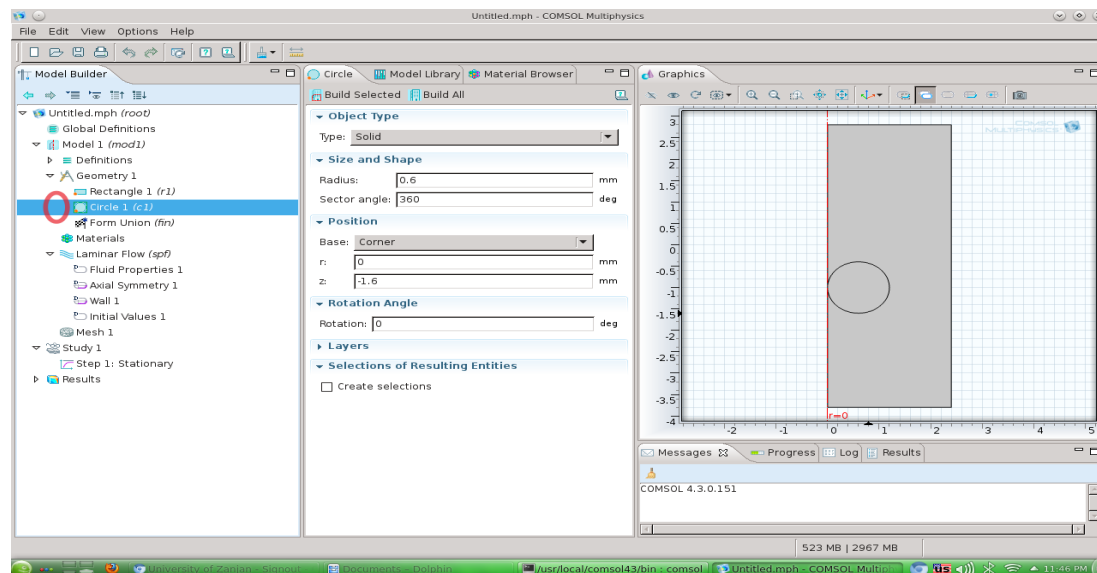
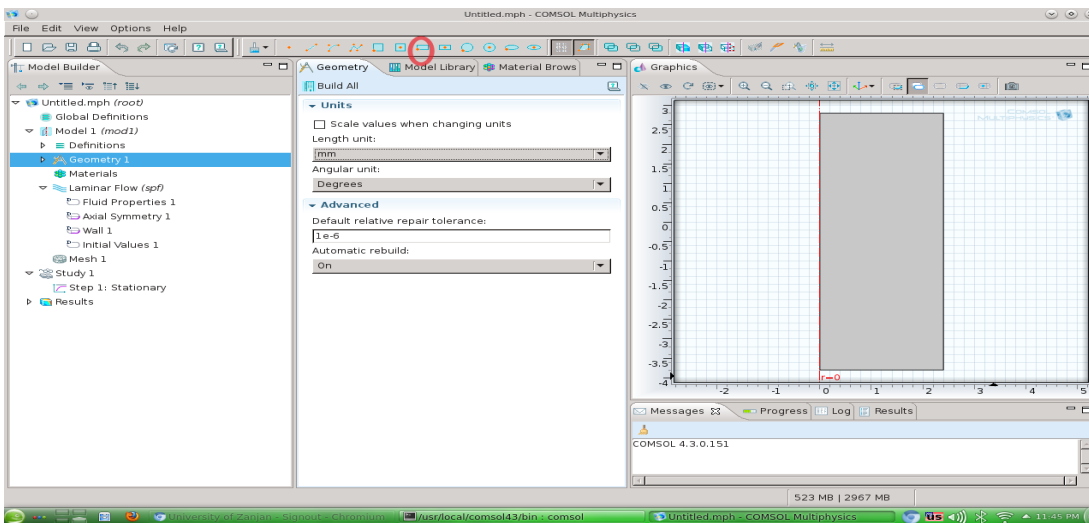
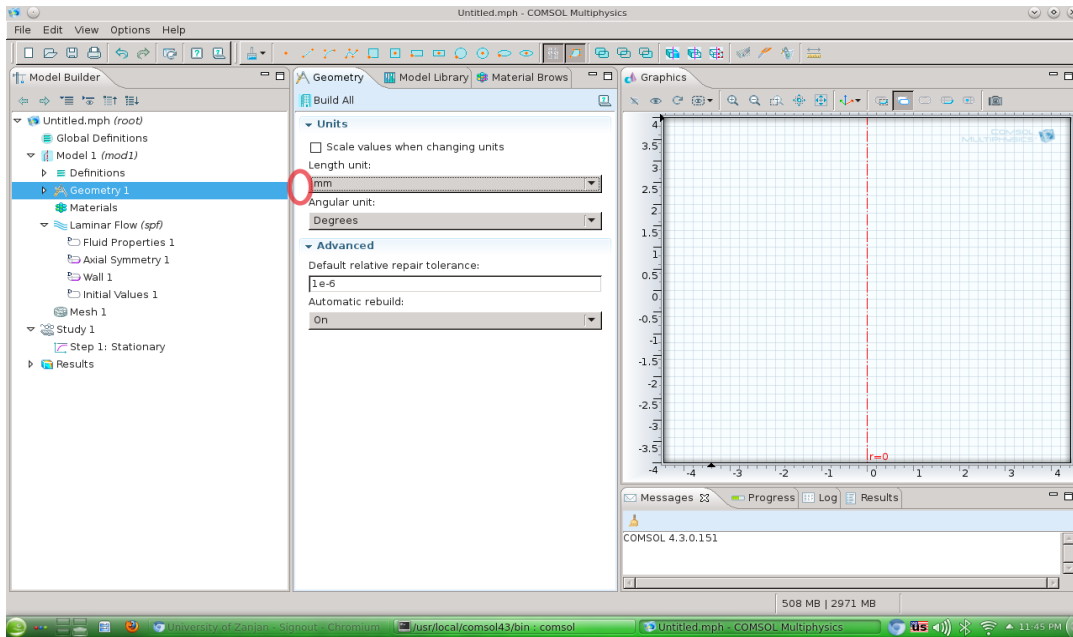
برای حل این مساله دقت کنید که به خاطر تقارن سمتی عملاً با یک مساله ی دو بعدی سروکار داریم. پس مطابق شکل زیر در صفحه ی آغازین کامسال گزینه ی 2D Axisymmetric را برمی گزینیم. حال کلید آبی رنگ روبروی select space dimension را انتخاب می کنیم تا به مرحله ی بعد برویم.

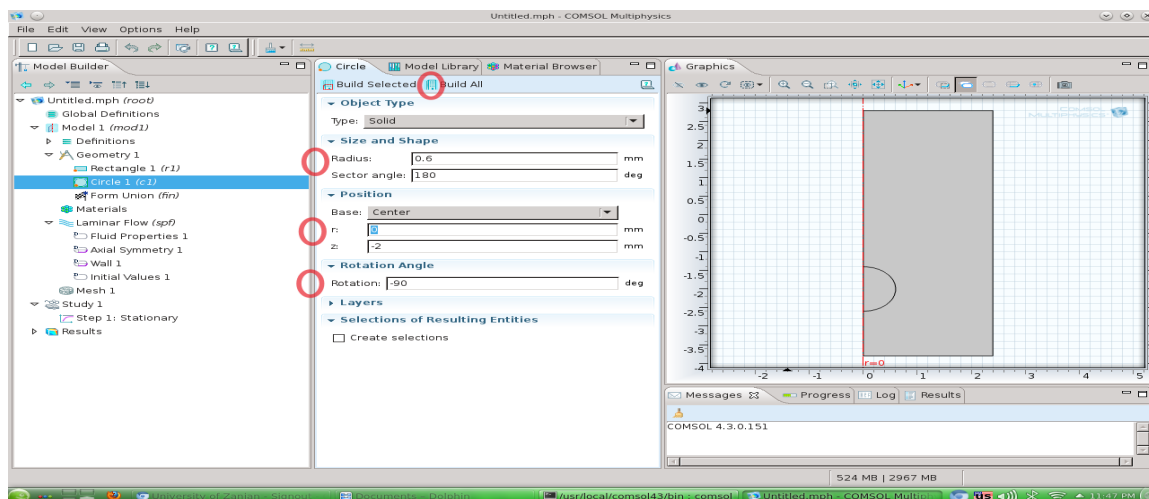
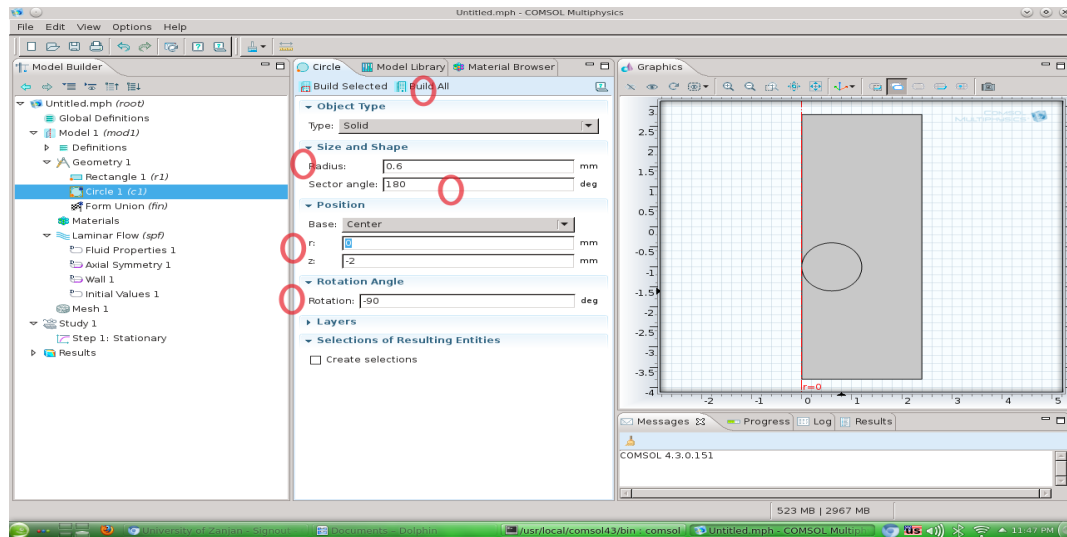

مطابق شکل‌های زیر گزینه‌های مربوط به شارش لمینار و مطالعه‌ی حالت پایا را انتخاب و به مراحل بعدی می‌رویم.

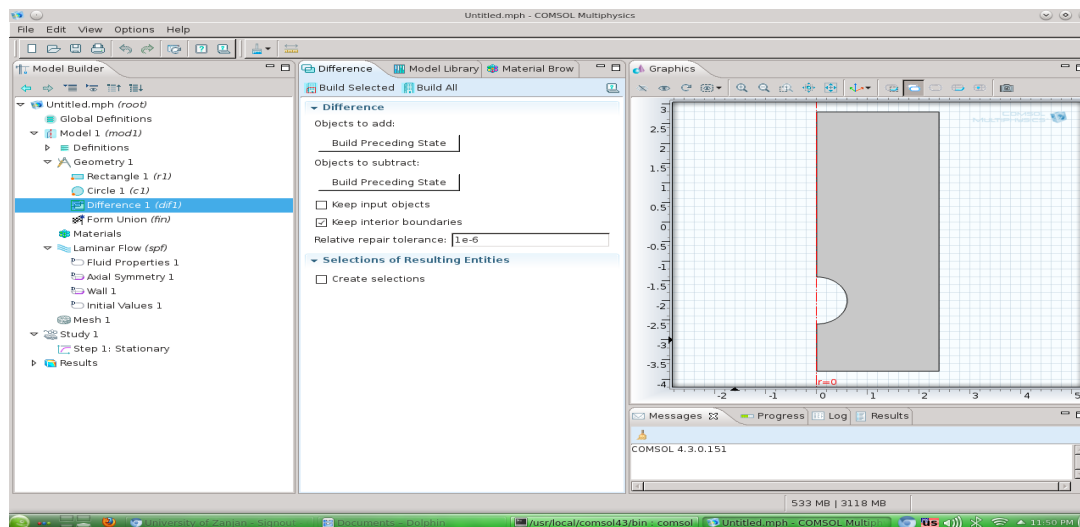
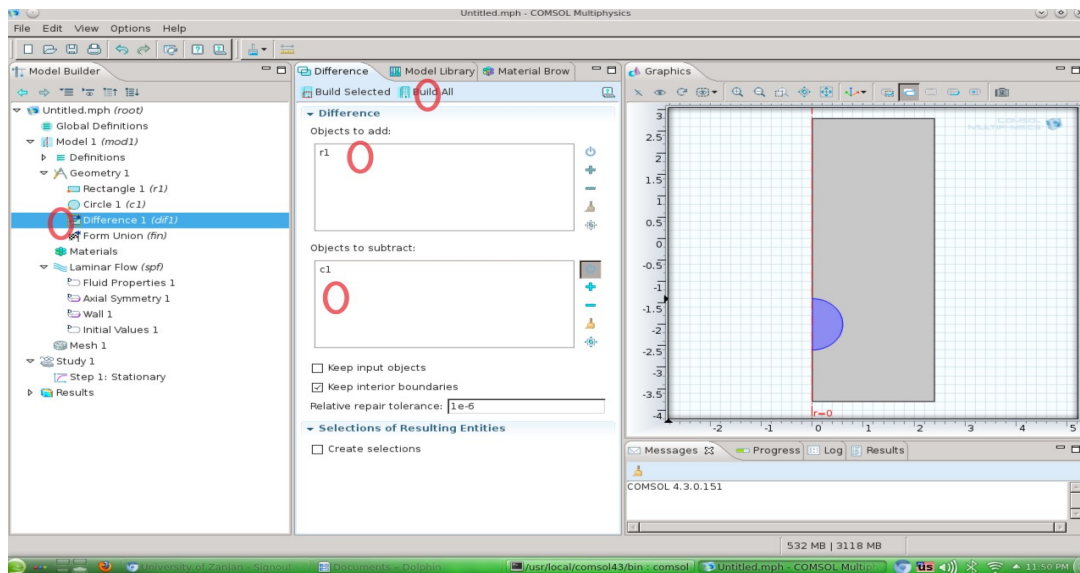
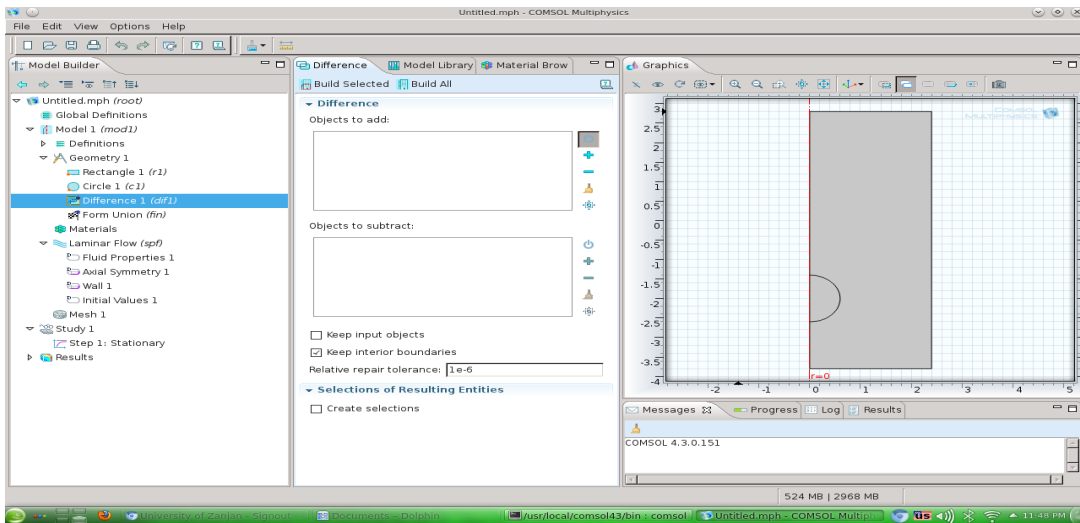

حال در این مرحله هندسه مساله که عبارتست از یک مستطیل و نیم‌دایره را رسم می‌کنیم. در واقع به خاطر تقارن سمتی، مستطیل نماینده‌ی استوانه و نیم‌دایره معرف کره است.

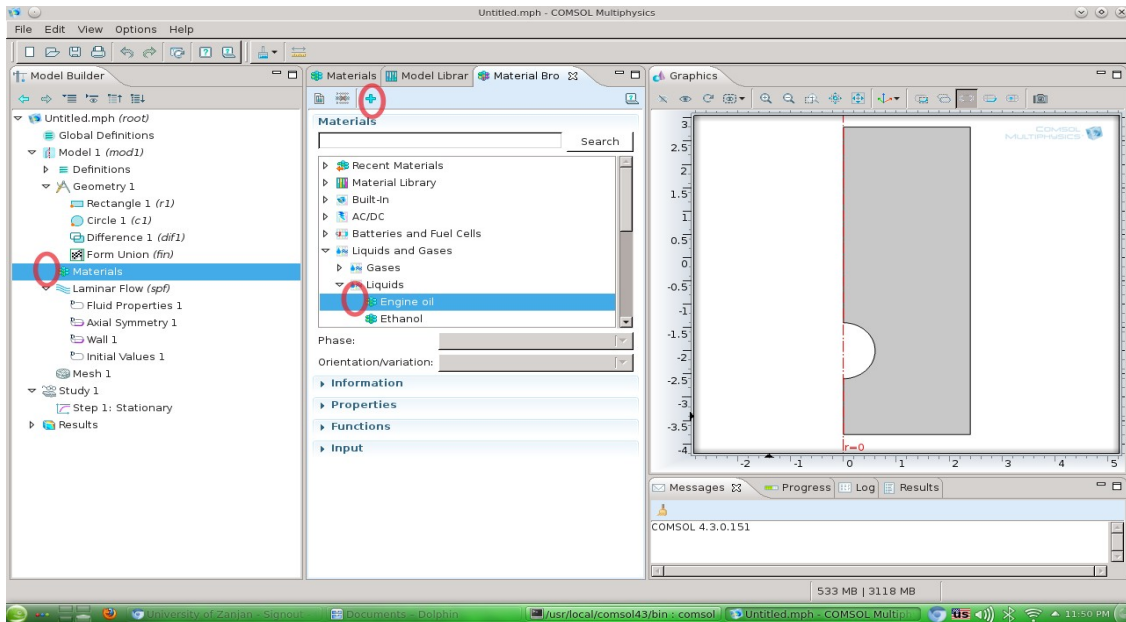

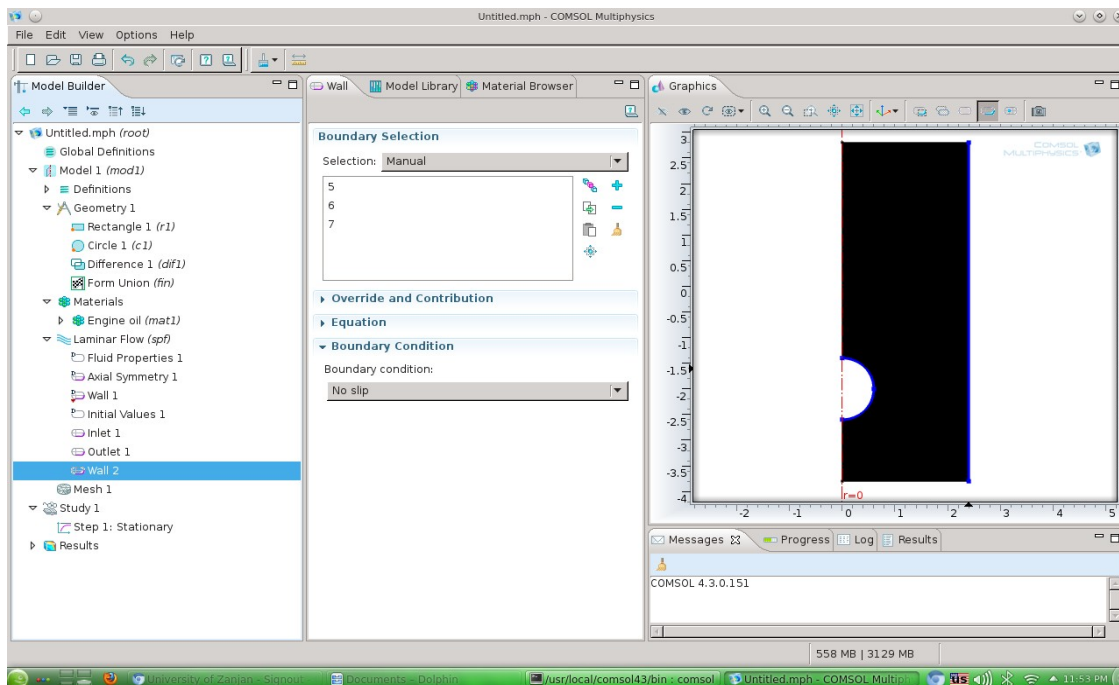
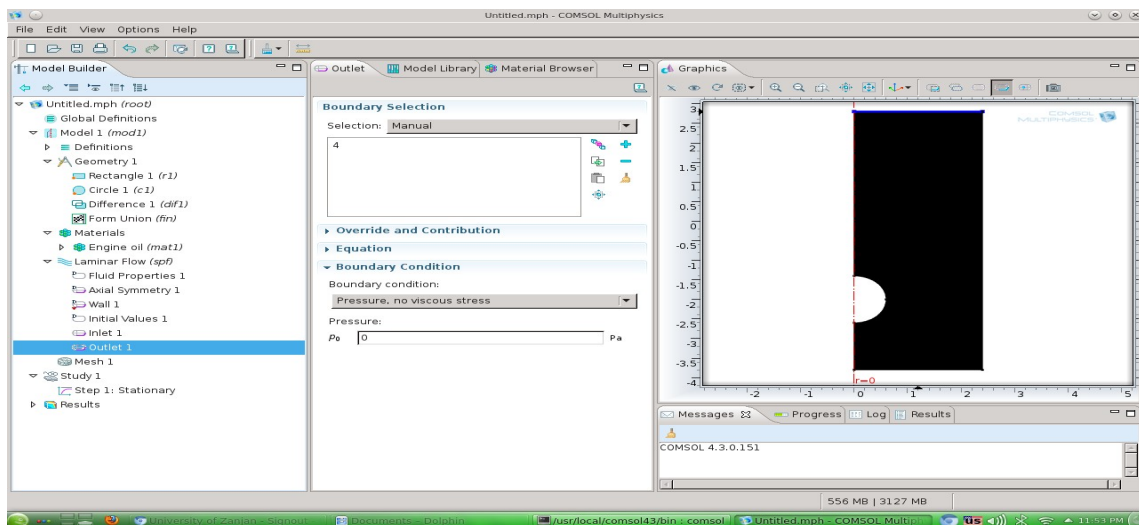
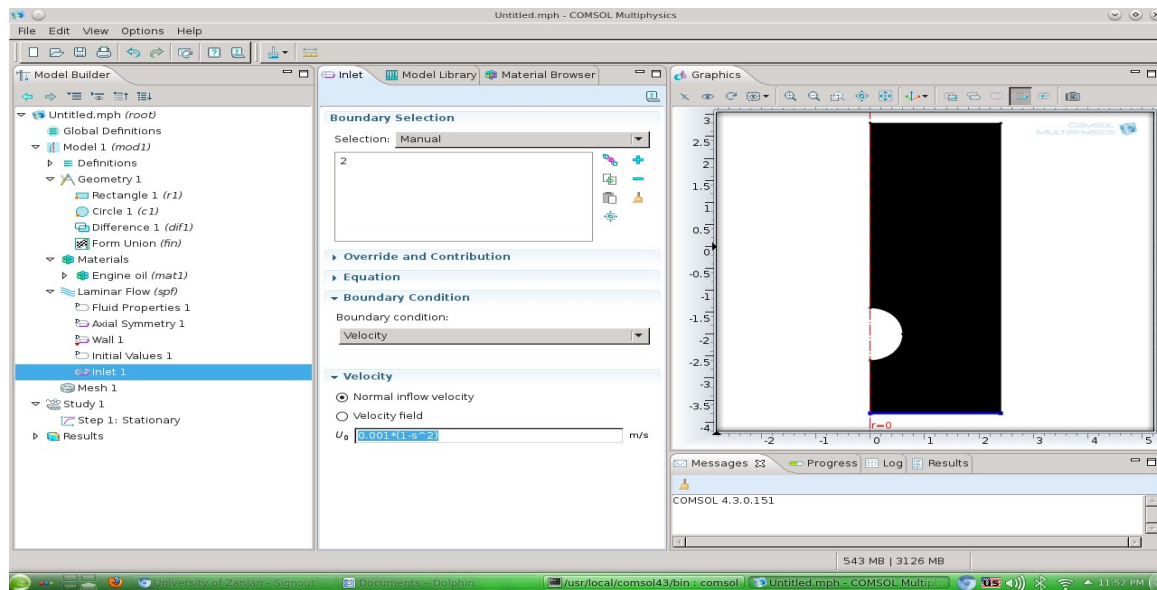
در شکل‌های بالا نشان داده شده که چگونه اندازه‌ی شکل‌های هندسی را می‌توان دستکاری کرد. در این مرحله لازم است که فضای داخل دایره را از هندسه‌ی مساله حذف کنیم. برای این منظور روی گزینه‌ی Geometry کلیک راست کنید و گزینه‌ی Boolean operation و از آنجا گزینه‌ی Differences را برگزینید. مثل شکل‌های زیر با کلیک کردن روی مستطیل آنرا به کادر بالا object to add اضافه کنید. نیمدایره را هم به کادر پایین یعنی object to subtract اضافه کنید. حالا با کلید build all به هدفمان می‌رسیم. فضای داخل کره از هندسه‌ی مساله حذف می‌شود.

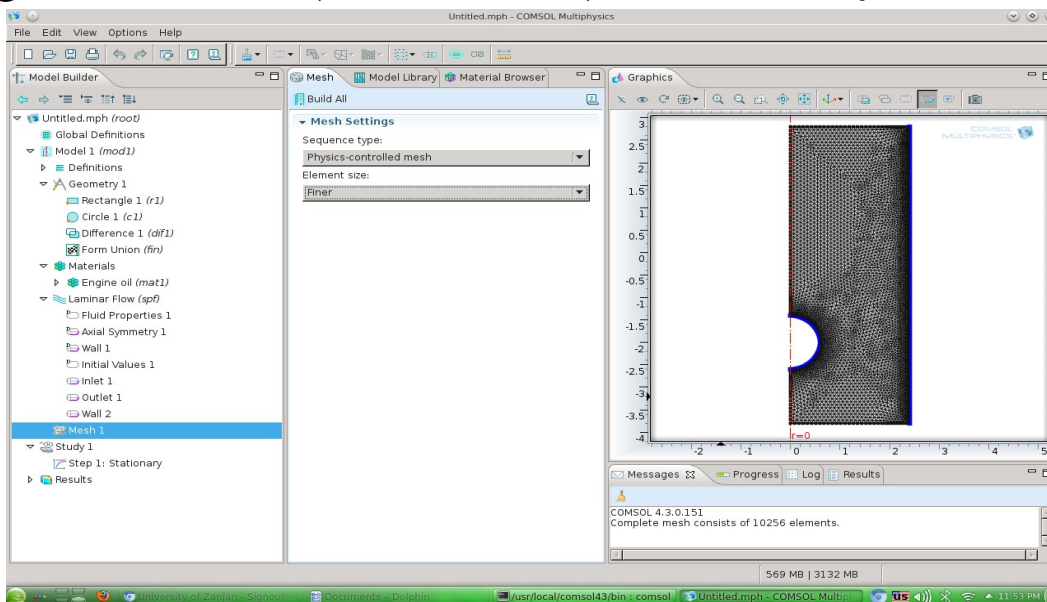
در مرحله با کامل شدن هندسه به قسمت انتخاب شاره‌ی مورد نظر می‌پردازیم. با کلیک راست روی گزینه‌ی Material و انتخاب Open material Browser مطابق شکل‌های زیر مایع مورد نظر را که اینجا روغن موتور است را برمی‌گزینیم.

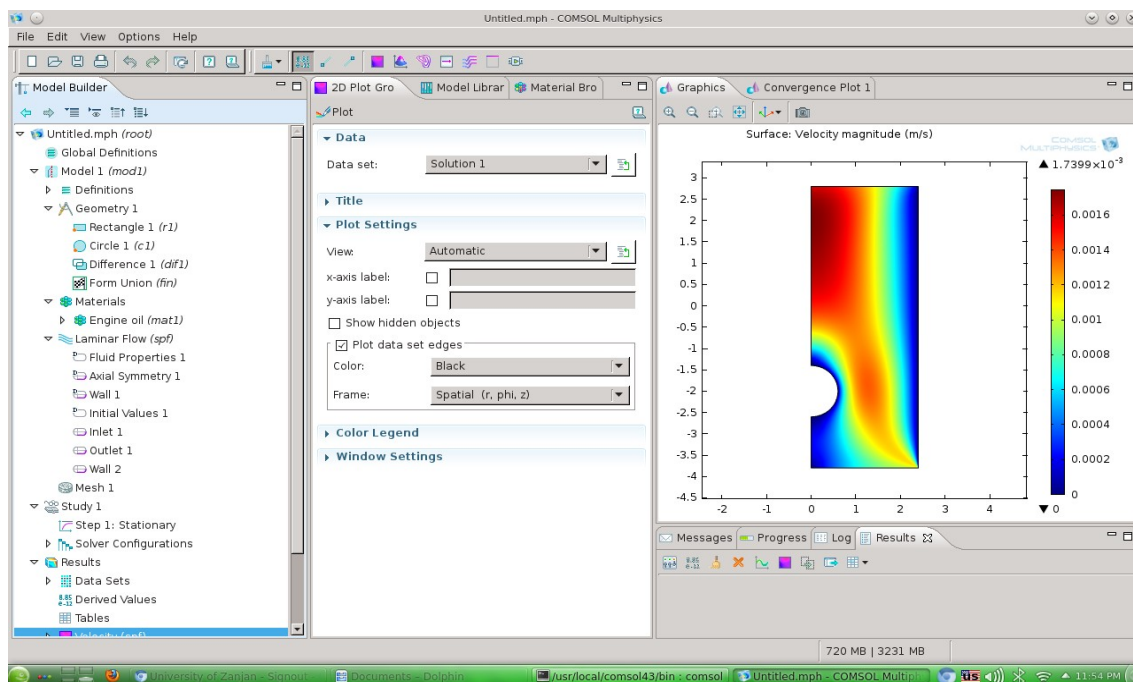
برای انتخاب شرایط مرزی روی Laminar Flow کلیک راست کنید. به تمام گزینه‌ها نگاه کنید. تمام شرایط مرزی مختلف وجود دارد. برای اعمال شرایط شاره‌ی ورودی Inlet flow را انتخاب می‌کنیم. مطابق شکل زیر مرز شماره ۲ را به عنوان مرز ورودی به کادر بالای صفحه یعنی قسمت selection اضافه می‌کنیم. ورودی مساله را از نوع سرعت و بصورت $0,001*(1-s^2)$ انتخاب می‌کنیم. در واقع فرض می‌کنیم که بیشترین مقدار سرعت در مرکز برابر با 1cm/s و بصورت مرتبه‌ی ۲ از مرکز تا دیواره‌ی استوانه به صفر می‌رسد. با کلیک راست روی laminar flow شرط مرزی از نوع outflow را هم انتخاب می‌کنیم. بالای استوانه یعنی ضلع شماره‌ی ۴ به کادر selection اضافه می‌شود. به صورت پیش فرض فشار صفر برای این مرز انتخاب شده است. با کلیک راست روی Laminar Flow گزینه‌ی Wall را انتخاب می‌کنیم. از این گزینه برای اعمال شرط مرزی بدون لغزش روی دیگر مرزها استفاده شده است.

هندسه‌ی مساله کامل شده، نوع شماره تعیین و شرایط مرزی هم اعمال شده است. برای حل عددی مساله لازم است که فضای درونی سیستم را گسسته کنیم. گزینه‌ی Mesh را انتخاب کنید. در کادر وسط و در قسمت Element size گزینه‌ی Finer را انتخاب کنید. حالا با انتخاب Build all شبکه را می‌سازیم.

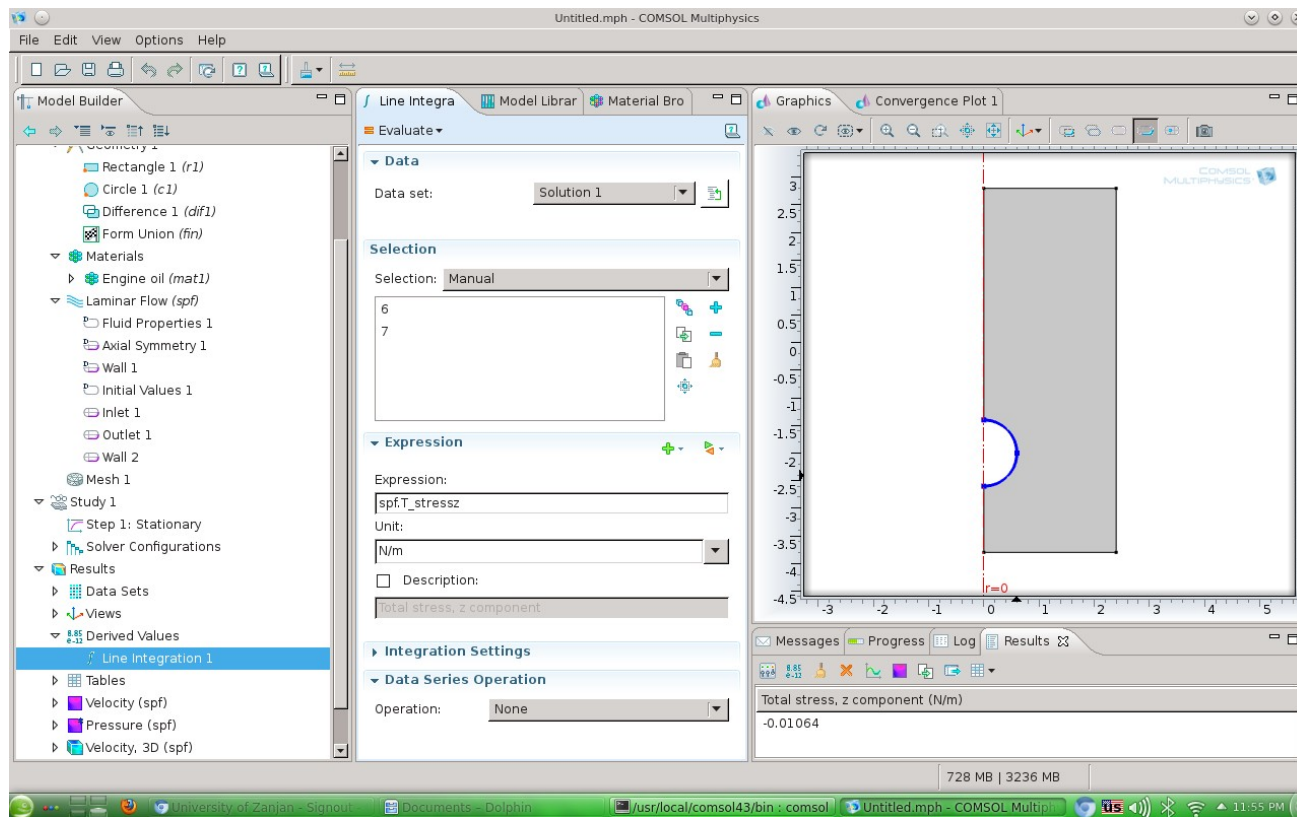

برای اجرای برنامه و انجام محاسبات روی Study کلیک راست و از آنجا Compute را انتخاب کنید. زمان اجرای برنامه بسته به پیچیدگی مساله متغیر خواهد بود. در شکل زیر پروفایل سرعت بدست آمده در نمای ۲ بعدی بر حسب رنگها نمایش داده شده است. بعد از اجرای برنامه بصورت پیش فرض فقط بعضی از نتایج نمایش داده می‌شوند. ولی این قابلیت وجود دارد که از تمام اطلاعات استفاده کرد. این اطلاعات را از قسمت Results کسب کنید.

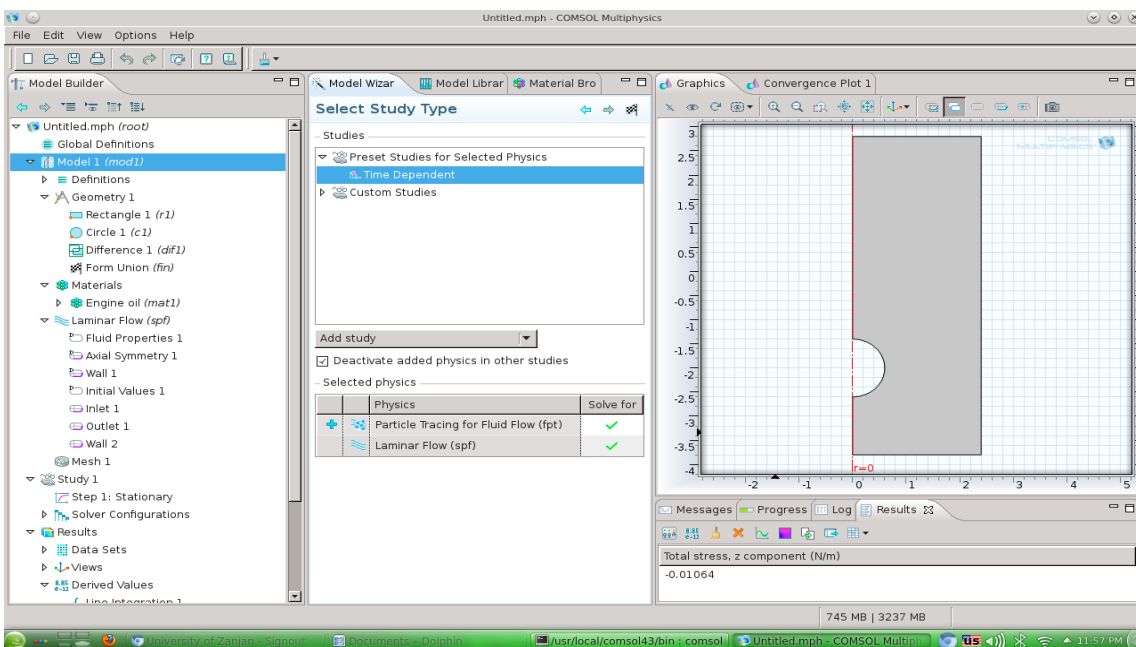
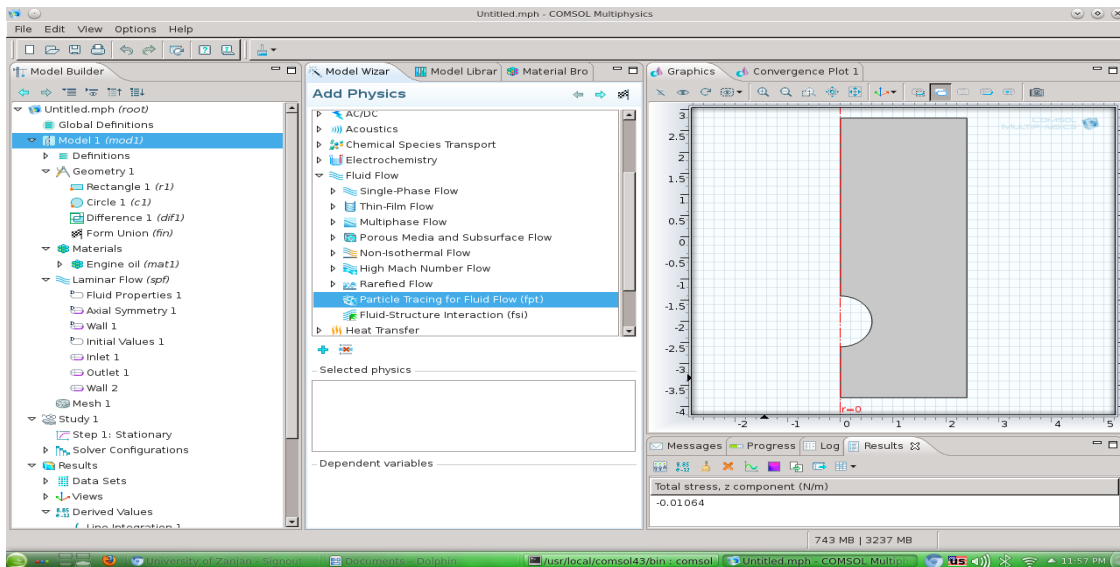

به عنوان نمونه می‌خواهیم نیروی وارد بر کره را حساب کنیم. در قسمت Results و Derived values گزینه‌ی Integration و از آنجا line integration را انتخاب کنید. با این انتخاب می‌توانیم از تمام کمیات مورد نظر روی هر مسیری انتگرال بگیریم. برای محاسبه‌ی نیروی وارد بر کره از تانسور تنش روی کره انتگرال می‌گیریم. در قسمت شکل مساله با انتخاب مرزهای نیم‌دایره آنها را به کادر Selection اضافه می‌کنیم. در اینجا مرزهای شماره‌ی ۶ و ۷ نیم‌دایره را می‌شازند. بعد از افزودن مرزها باید عبارت انتگرال گیری را هم انتخاب کنیم. در قسمت Expressions و روی علامت + کلیک کنید و تمامی انتخاب‌های ممکن را نگاه کنید. در این مثال عبارت مولفه‌ی z تنش کلی -total stress tensor zcomponent انتخاب شده است. حالا روی Evaluate کنار علامت = کلیک کنید تا محاسبه شود. نتیجه‌نهایی (-0.01064) که در واقع مولفه‌ی z نیروی وارد بر کره است در انتهای پایین سمت راست نمایش داده می‌شود.

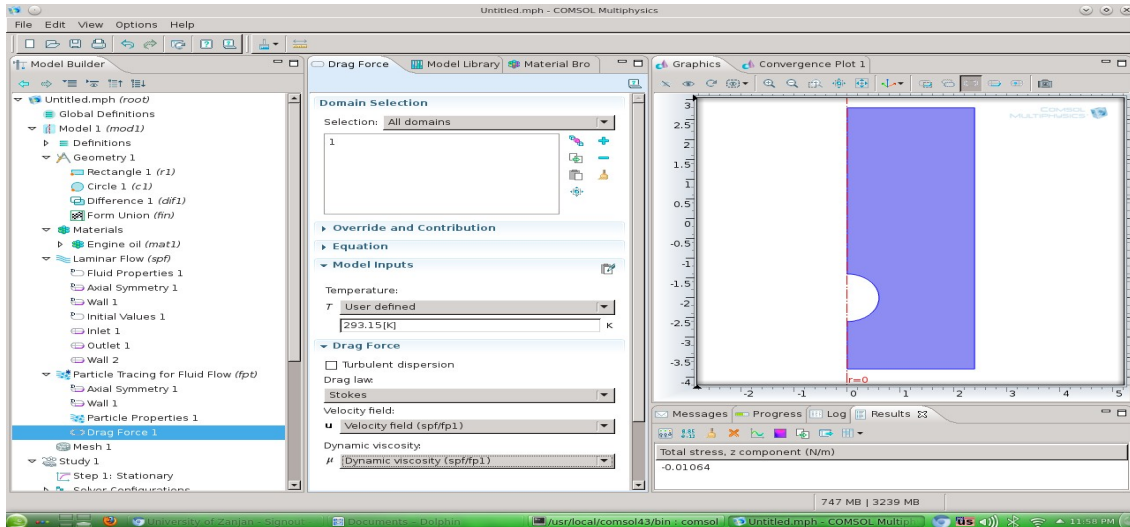
اکنون می‌خواهیم یک مساله‌ی ترکیبی را حل کنیم. اگر کلوییدهای کروی شکل را به شارهی درون استوانه اضافه کنیم، با استفاده از کامسال مسیر حرکت آنها را بدست می‌آوریم. حرکت این ذرات به خاطر نیروی

وارد شده از طرف شارش است. در قسمت 1 Model با کلیک راست گزینهی Add Physics و از آنجا فیزیک مربوطه یعنی Particle Tracing for fluids را انتخاب می‌کنیم و به مرحله‌ی بعدی می‌رویم (با انتخاب فلش آبی‌رنگ رو به سمت راست). در قسمت بعد گزینهی Time dependent را انتخاب و با انتخاب علامت پرچم یا finish به مرحله‌ی بعد می‌رویم.

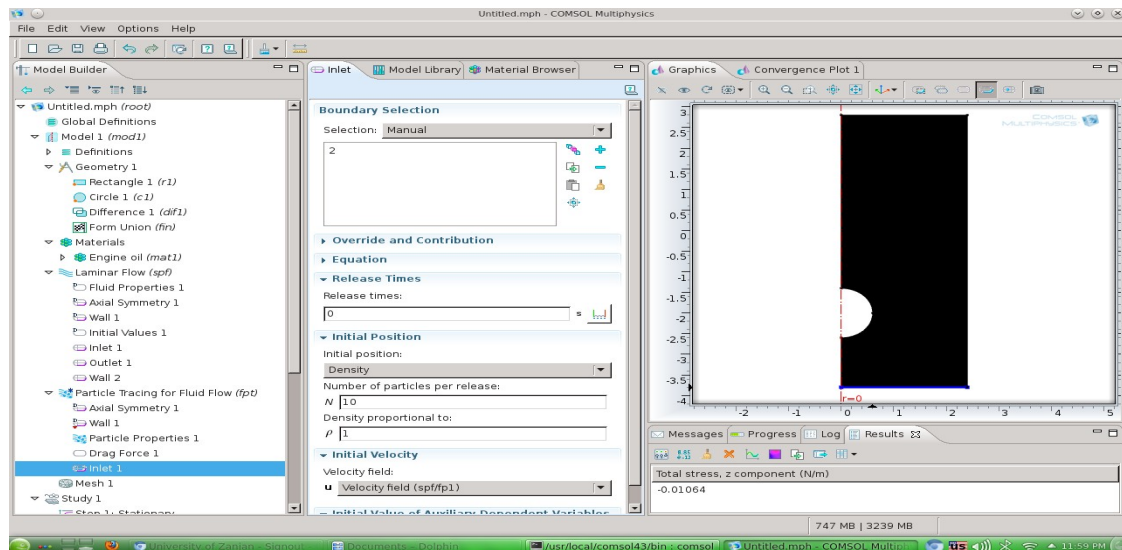

باید تصمیم بگیریم چه نیروهایی به ذرات وارد می‌شوند. با کلیک راست روی Particle tracing for fluid

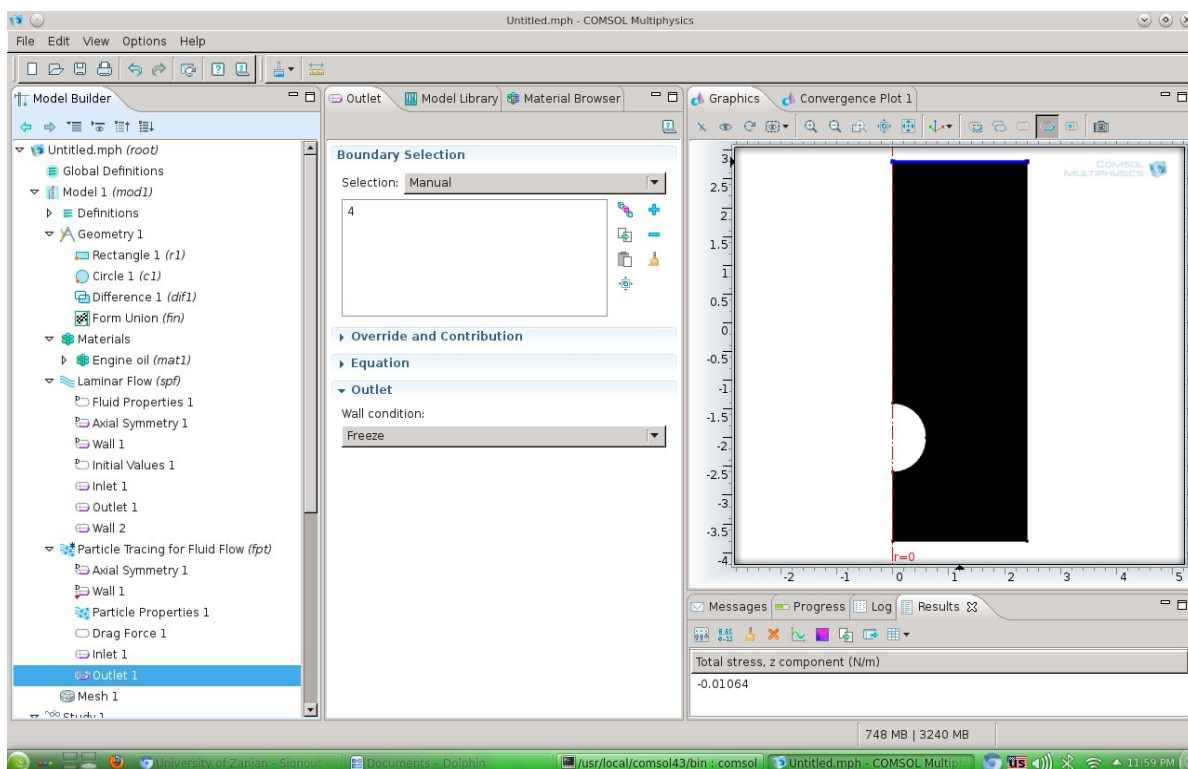
flow نیروی درگ Drag force را انتخاب کنید. در کادر مربوط به این نیرو که ایجاد می‌شوند گزینه‌ی All Domains را انتخاب کنید. در قسمت velocity field مورد spf/fp1 در قسمت velocity field انتخاب کنید.

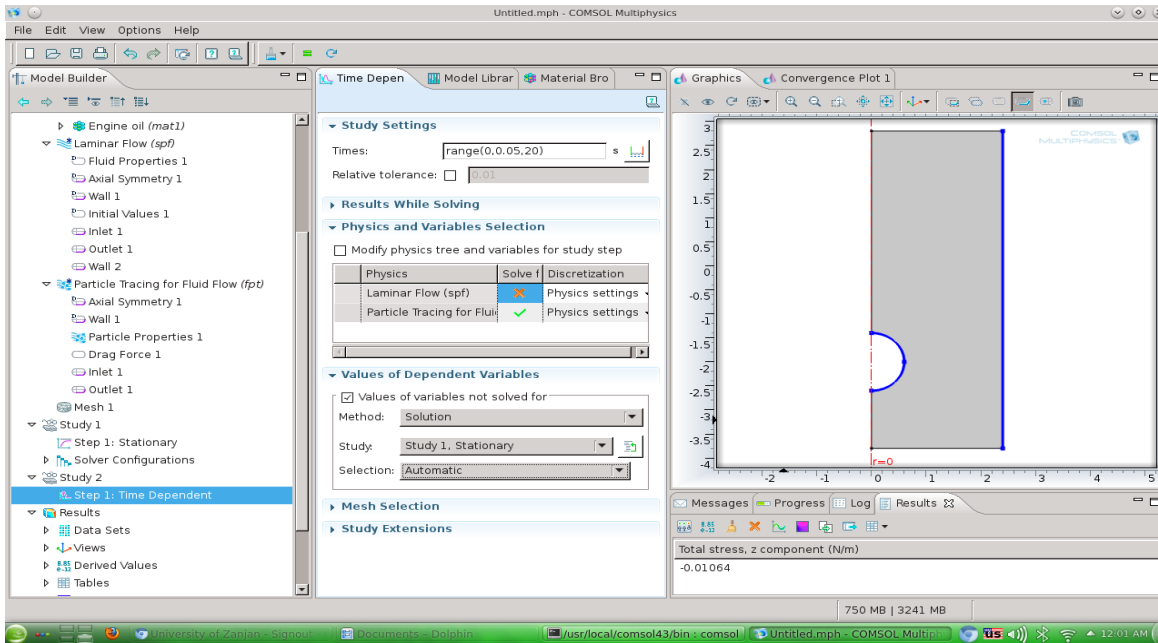
شرایط ذرات ورودی به استوانه را با کلیک راست روی Particle tracing و انتخاب Inlet تعیین می‌کنیم. مرز پایین را به عنوان مرز ورودی به کادر selection اضافه کنید. در قسمت initial position گزینه‌ی Density و تعداد ۱۰ ذره انتخاب کنید. در قسمت initial velocity گزینه‌ی velocity field spf /fp1 را انتخاب کنید.

لازم است برای شرایط خروجی و دیواره‌ها برای ذرات تصمیم بگیریم. کلیک راست روی Particle tracing برای fluid flow و از آنجا out let را انتخاب می‌کنیم. مرز شماره ۴ را به قسمت selection اضافه و شرط دیواره را بصورت freeze انتخاب می‌کنیم. اگر در لیست زیر laminar Flow به قسمت Wall1 بروید می‌بینید که بصورت پیش فرض برای تمام دیگر دیواره‌ها گزینه‌ی Freeze انتخاب شده است که مناسب است.

برای اینکه مسیر ذرات بدست آید به قسمت step 1 time dependent از Study2 بروید. در قسمت Study Setting گزینه‌ی time را مطابق نمونه‌ی زیر تغییر دهید. در قسمت Physics and variable selections فقط قسمت Particle Tracing را تیک بزنید. در واقع چون قبلاً مسالهی شارش حل شده دیگر لازم به حل نیست. قسمت Values of dependent Variables را هم مطابق شکل زیر تغییر دهید.

برای اجرای برنامه روی Study2 کلیک راست و Compute را انتخاب کنید تا مساله حل شود و مسیرها بدست آیند. برای نمایش مسیرهای ذرات در قسمت Particle Trajectories مطابق شکل زیر قسمت Line Style را در حالت Line قرار دهید و روی Plot کلیک کنید. حالا مسیرها نمایش داده می شوند. چون مساله‌ی حل شده دینامیکی بود می‌توانید مسیرها را بصورت انیمیشن هم رسم کنید.

